

KAS DARYTI SKRUPULIATAMS?

/ 67 /

"an teko pašinti trejetą kunigų, kurių vienas vaiką krikštydavo apie porą valandų. Kaip sykis toje parapijoje teko būti atšalduose ir teko sekėti pamokslą. Kaip pradėjo jis po sekristiją reikdyti parą ar trejetą vaikų, tai juos krikštijo, kol aš sakiau pamokslą, dariau skelbimus, paskai garokai išklausiau išpašinėčių, o jis baigė krikštyti tuos tris vaikus. Pasakojo, jog kitas kunigas visai negalėjo to daryti, kad vaikas rėkė. Nu kada tu sulauksi, kad vaikas nerėktų. Vėl kitas negalėjo daryti konsekrecijos jeigu be šnyčioje buvo koks nors šiurenimas: turėjo būti absoliuti tylė. Vėl kitas laikė Mišias taip ilgai, kad net vaikai iš jo imdavo už patarnaviną kaip už dvejas... Vėl kitas išpašinėčių nejo klausyti iš baimės, kad gali ko nors gerai nežinoti ir aš nešdavosi porą moralinės tomų į klausyklą pasitikrinimui ar gerai nusprendė.

Jums atrodo tai juokings, bet tai nelaimingi žmonės, skrupuliatėi. Jie labai bijo, kad tik neatsitiktų jiems nuodėmė, kad tik viską gerai padarytų, nors tikrai iki juokingumo tai daro.

Tokių yra ir iš paprastų tikinčiųjų. Apie jų išpašintis aš jau kartą kalbėjau šiame pamokslų cikle. Kyla klausimas, kas tokiems daryti, norint iš savą ydos pasigydyti?

XXXXXXXXXXXXXXXX

† Iš pat pradšios reikia pasakyti, jog tai yra nepagydomi ligonys, kurie netgi savęs tokiais nelaiko.,iems vis atrodo, kad viską negarai daro, kiekviename žinganyje m to nuodėmę. Sunku jiems gyvenime, bet ypač sunku išpašintyje. Čia jie jos galėtų niekada nebaigti, jeigu jų niekas nesulaikytų.

Norint tokiems save kiek pataisyti iš tos ydos, būtina jiems įsigyti mintį, kad negali būti, kaip jiems atrodo: beveik viskas ir beveik visur blogai. Jeigu dauguma tokių žmonių tokie dalykai neatrodo blogais ar bent labai blogais, tai reikia galvoti, jog visiems neteisingai negali atrodyti. Jeigu visiems atrodo juoda tai ir yra juoda, jei balta, tai balta ir yra, nes visi žmonės turi normalius pojūčius ir aplinką pažįsta vienasip. Iškrypimas čia gali būti vienam kuriam. Paigi ir skrupuliantui dėl to atrodo kitaip, kad jis dvasiškai yra ne visai sveikas: per daug jautriai ir per daug kraštutinai ima dalykus. Paigi kitų nuomone apie jam rūpimus reikalus skrupuliantui turi būti labai svarbus dalykas.

Ypač tokia nuomone jam turi būti jo nuodėmklusio nuomone. Jeigu negalima prisiversti pasitikėti kiekvienu nuodėmklusiu, tai būtina prisiversti tikėti tam kunigui, kurį skrupuliantas pats sau išsirinko kaip už kitus daugiau nusimanantį, uolėsnį, šventesnę ir t.t. Jam jis turi būti visiškai atviras ir visad manyti, kad jo nuodėmklusis jo reikalui tikrai rūpinasi. Negalima jam primesti neišmanymo, nesupratimo, nestydumo ir panašių dalykų, pro kuriuos visi skrupuliantai nori praeiti, kad tik būtų galima netaisyti savo nuomones. Savo nuomone būtina čia sulaužyti ir paklusti kito nuomonei, savo pasirinkto nuodėmklusio nuomonei. Visiškai klusnumas savo nuodėmklusiai skrupuliantą išgelbsti iš daugybės jo vargų.

XXXXXXXXXXXXXXXX

Šalia to skrupuliantas turi priprasti daryti ne daugiau, negu reikalaujama, nes jis ir taip jau "persitengia". Dėl to, sakysime, rengiantis išpešindčiai, per daug ilgai ne užtrukti prie sąžinės sąskaitos, prie galiosčio šadinimo, prie pasiryškimo nustatymo, prie savo

nuodėmių išpešimo. Mat gilinamasis į dalykus skrupuliantą dar labiau supainioja ir dar daugiau jam įvaro baimės, kad padarys negerai. Orišta tvarka ir nustatytas laikas skrupuliantui padeda pasipriešinti savo ligai. Niekada nedėti viršaus, bet stengtis tik tai atlikti, kas privaloma, kas įsakyta, bet tik ką atlikti gerai. Angi ir čia nesistengti padaryti "labai gerai", nes skrupuliantas ir nesistengdamas paprastai daro penkiems.

Paprastai žmonės būna skrupuliantai kokioje vienoje srityje, o ne bendrai visame savo gyvenime. Dėl to save prisikišūnėti kaip tik reikia toje srityje. Kai kam atrodo, jog jis visada kalba prastai savo poteriūs: sutrinka ir sutrinka. Dėl to jis juos ima vis iš naujo kartoti kaip "sugadintus". Nėra reikalo. Patys poteriai nepageidauja dėl išsiblaškinimo iki tol, kol nesugavai savęs išsiblaškinio, tol jie buvo geri, nors ir kažkur mintis buvo nuslydusi. Dėl to susigriebus, jog apie kažką svajojama, vietoje meldusis, užtenka tik nuo tos vietos toliau melstis susitelkus.

Gali būti, kad skrupuliantiškas yra pirusios sveikatos išdava. Tuo atveju reikia sustiprinti sveikatą, pailsėti ir skrupuliantiškas sumušas er išnyks. Tačiau daugumoje atvejų skrupuliantiškas bus atsigintas dalykas ir nesumažėja iki pat mirties. Tuo atveju tenka iki mirties ir vargti. Bet dėl to nusisinkite: geriau nuodėmės bijoti per daug, negu jos bijoti per mažai. Visi skrupuliantai jos bijo per daug, dėl to, manau, jų ir danguje bus daugiau už kitus. O kiek šitai tegul būna visiems skrupuliantams paguoda. Amen.